

מ"ת 69638/09/16 - מדינת ישראל נגד יוני אוליאל,מוניקה גאן,נויה דאהן,אדווה מדרי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 69638-09-16 מדינת ישראל נ' אוליאל (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 391266/2016

בפני מבקשת נגד משיבים	כבוד השופט ארז יקואל
מדינת ישראל	
1. יוני אוליאל (עציר)	
2. מוניקה גאן (עצור בפיקוח)	
3. נויה דאהן (עציר)	
4. אדווה מדרי (עציר)	

החלטה (משיב 1)

הצדדים חלוקים בשאלה אם ראוי להעביר את המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני, חלף הותרתו במעצר במתקן כליאה.

רקע

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו חמישה אישומים שונים בעבירות של ייבוא סם מסוכן בצוותא חדא, לפי סעיפים 13 ו-10א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") וקשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.
2. על פי החלק הכללי שבכתב האישום, המשיב נטל חלק פעיל ומהותי במעריך ייבוא סמים מסוכנים לתחומי המדינה. מערך זה כלל מספר גורמים שעבדו יחדיו ובין היתר, גורמים שעסקו בניהולו הלוגיסטי, בתפעולו השוטף ובאיתור בלדריות שלא תעוררנה את חששם של גורמי האכיפה. גורמים נוספים עסקו בהובלת הסמים, שינועם ואיסופם וכן בתשלום הכספים ליתרת הגורמים שפעלו במסגרתו. בנוסף, כלל מערך הייבוא את הבלדריות אשר עסקו בהבאת הסמים ארצה ומסירתם לידי הגורמים שעבורם יובא הסם.
- בכתב האישום נטען כי המשיב קשר קשר עם המשיבה 2 על מנת שזו תאתר עבורו בלדריות לטובת ייבוא סם ארצה, בעוד שהוא דאג להזמנת כרטיסי הטיסה, למימון הנסיעות, לאמצעי השינוע, להובלת הסם אל הבלדריות ולאיסופו מהן לאחר הגעתן ארצה עם הסמים שייבאו.
3. על פי עובדות האישום הראשון, המשיבה 2 הציעה למשיבה 3 לטוס לחו"ל עם המשיבה 4, במטרה לייבא ארצה סם מסוכן מסוג קוקאין. המשיבה 3 נענתה להצעה. בהמשך, סיכמו המשיב והמשיבה 3 כי היא תטוס לפראג עם המשיבה 4 ובעבור ייבוא הסם על ידן, ישלם להן המשיב סכום של 30,000 ₪. בנוסף, המשיב מימן למשיבות 3-4 את כרטיסי הטיסה לפראג ואת הוצאות הנסיעה והשהייה שם, בסכום של 30,000 קרונות. ביום

2.9.16, טסו המשיבות 3-4 לפראג. באותו היום, התקשר המשיב למשיבה 3 ובהנחייתו, היא ירדה ללובי המלון בו שהתה, שם המתין לה אדם אחר שזהותו אינה ידועה ומסר לה מזוודה שחורה שהכילה, בדופן מאולתרת, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 6.990 קילוגרם. המשיבה 3 עדכנה את המשיב כי המזוודה בחזקתה. ביום 7.9.16, נחתו המשיבות 3-4 בשדה התעופה בן-גוריון כשהן נושאות במזוודה את הסם, ששווי נאמד בסכום של 2,500,000 ₪.

4. על פי עובדות האישום השני, המשיבים 1-3 נדברו עם גב' לביאה אילוז וגב' חיה ביטון. עובר ליום 16.8.16, המשיבה 3 הציעה לראשונה כי תטוס עם השניה לברלין. ביום 16.8.19, נפגשה גב' ביטון עם המשיב מתחת לביתה של המשיבה 3, שם תדרך אותה בנוגע לאופן העברת הסם המסוכן לברלין. באותו היום, טסו השניים לברלין. למחרת, התקשר המשיב לגב' ביטון ולאחר השיחה, הגיעה אחרת שזהותה אינה ידועה לחדרן של השניים במלון שבו שהו ומסרה להן מזוודה שבה הוסלקו סמים מסוכנים, מסוג ובמשקל שאינם ידועים במדויק למבקשת. ביום 21.8.16, נחתו השניים בנמל התעופה בן-גוריון כשהן נושאות עמן את המזוודה ובה הסם. לאחר הגעתן ארצה, נכנסו למונית ובסמוך לכך, התקשר המשיב לגב' ביטון והורה לשניים להגיע למקום מפגש בעיר רמלה. בהמשך, שילם המשיב לגב' ביטון סכום של 30,000 ₪.

5. על פי עובדות האישום השלישי, המשיבים 1-3 נדברו עם גב' הילה נחום וזו התקשרה לאחרת בשם גב' ז'קלין מורלגר והציעה לה לטוס עמה לברצלונה. ביום 3.8.16, נסעה גב' נחום לסוכנות נסיעות, רכשה כרטיסי טיסה לפראג, הזמינה מקומות לינה עבור השניים ועדכנה את המשיבה 3 בנוגע לעלות הטיסה. בסמוך לכך, התקשרה. ביום 4.8.16, טסו השניים לפראג, כשהן מתכננות לחזור ארצה ביום 7.8.16. ביום 5.8.16, גב' נחום הייתה אמורה לקבל מזוודה שהכילה סם מסוכן מסוג ובכמות שאינה ידועה למבקשת. המזוודה לא התקבלה בשל עיכוב. ביום 6.8.16, הודיעה למשיבה 2 כי טרם קיבלה את המזוודה. המשיבה 2 עדכנה את המשיב בדבר. ביום 8.8.16, הודיע המשיב למשיבה 2 כי האריך את השהות של השניים בפראג עד ליום 11.8.16. ביום 11.8.16, יצאה גב' נחום את חדר המלון בו שהתה ולאחר כרבע שעה, שבה לחדר המלון כשבידה מזוודה. בהנחיית המשיב, העבירה את חפציה האישיים מהמזוודה שהביאה עמה, אל המזוודה שקיבלה בפראג. את המזוודה שעמה הגיעה, הותירה בחדר המלון בעת עזיבתה. ביום 12.8.16, נחתו השניים בנמל התעופה בן גוריון, כשגב' נחום נושאת עמה את המזוודה שקיבלה בפראג. בסמוך לחזרתן ובהנחיית המשיב, נסעו השניים לקריית עקרון, שם גב' נחום מסרה את המזוודה למשיב אשר המתין להן במקום והמשיב שילם לה סכום של 30,000 ₪ בטרם עזב את המקום.

6. על פי עובדות האישום הרביעי, המשיבה 2 פנתה לאחרת בשם בלה וביקשה ממנה לטוס לברלין על מנת להביא ארצה מזוודה שבתוכה סם מסוכן וכן לאתר חברה שתטוס עמה. המשיבה 2 רכשה כרטיסי טיסה עבור בלה וחברתה, הזמינה עבורן מקומות לינה ואף ציידה אותן בסכום של 1,000 יורו לכלכלתן. ביום 1.4.16, טסו השניים לברלין. למחרת, יצר המשיב קשר עם בלה והתעניין בכמות המזוודות שעמן. ביום 3.4.16, הגיע המשיב לאכסניה שבה שהו השניים והורה להן לעבור משם למלון שבו התאכסן, בשל חששו כי האכסניה אינה בטוחה די הצורך. לאחר שהגיעו למלון, מסר המשיב לידיהן מזוודה המכילה סמים מסוכנים מסוג ובמשקל שאינם ידועים למבקשת והורה לבלה למלא את המזוודה בחפציה האישיים. ביום 4.4.16, נחתו השניים בנמל התעופה בן גוריון כשבלה נושאת עמה מזוודה המכילה סם מסוכן מסוג ובכמות שאינם ידועים למבקשת. זמן קצר לאחר נחיתתן, התקשר המשיב לבלה והורה לה לעלות למונית ולאחסן את המזוודה בתא המטען של המונית. המשיב הדריך את נהג המונית להגיע ליעד בסמוך לעיר לוד. עם הגעתם למקום, ניגש המשיב למונית,

פתח את תא המטען, נטל את המזוודה ועזב את המקום. השתיים נסעו לביתה של המשיבה 2 ששילמה לבלה סכום של 25,000 ₪.

7. על פי עובדות האישום החמישי, עובר ליום 4.3.16, נפגשה המשיבה 2 עם אחרת בשם גב' חיה אהרון וקשרה עמה קשר לייבא ארצה סם מסוכן מסוג ובמשקל שאינו ידוע למבקשת. המשיבה 2 מסרה לגב' אהרון כי עליה לטוס לפראג, שם יפגוש אותה המשיב ויעביר לה מזוודה, שאותה עליה להעביר ארצה. המשיבה 2 הבטיחה כי בתמורה להעברת המזוודה, ישולם סכום של 30,000 ₪ וציידה את גב' אהרון בכסף מזומן עבור רכישת כרטיסי הטיסה ובסכום של 1,000 אירו לכלכלתה. ביום 4.3.16, טסה הגב' אהרון לברלין עם בנה בן ה-8. למחרת, התקשרה אליה המשיבה 2 והודיעה לה שהמשיב בדרכו אליה. בסמוך לאחר מכן, הגיע המשיב למלון שבו התאכסנה בפראג, העביר לה מזוודה שהכילה סם מסוכן מסוג ובכמות שאינם ידועים במדויק ולקח את המזוודה שעמה הגיע מהארץ. המשיב הורה לה לשמור על המזוודה לבל תיפול וביום 6.3.16, עם שובה ארצה, פגש אותה המשיב, נטל ממנה את המזוודה והורה לה לעלות עם בנה למונית שהמתניה במקום. נהג המונית נסע לכיוון רמלה ואז ניגשו שני גברים לתא המטען של המונית, אספו את המזוודה ועזבו את המקום. בתמורה להעברת המזוודה, קיבלה אהרון מהמשיבה 2 סכום של 25,000 ₪.

8. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה והופנה לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר מעצר בעניינו.

9. שירות המבחן אינו ממליץ על העדפת תנאים שפגיעתם בחירות המשיב פחותה. שירות המבחן התרשם כי המשיב, אדם בן 35 ובעל עבר פלילי הכולל עבירות של צריכת סמים והחזקת סמים לצריכה עצמית, ניהל אורח חיים הכולל התמכרויות לסמים והימורים מגיל צעיר והתקשה להתמיד בטיפול לאורך השנים. עוד התרשם שירות המבחן כי במצבי דחק, נוטה המשיב להתמקד בצרכיו המידיים ולבחור בפתרונות שוליים ותועלתניים וכן כי הוא מחזיק בקשרים שוליים. שירות המבחן מצא את המפקחים שהוצעו מטעמו של המשיב כאחראיים, רציניים וסמכותיים, אולם התרשם כי לנוכח הסיכון במצבו, דפוסיו ההתמכרותיים, קשייו בשיתוף בני המשפחה במצבו ויכולתו להתנהל בהסתרה מולם, הם יתקשו לצמצם את הסיכון הנשקף ממנו ולזהות מצבי סיכון בהתנהלותו.

בתסקיר משלים שהגיש שירות המבחן, הובאה התייחסותו לאפשרות מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. שירות המבחן שב וציין כי קיים סיכון להמשך התנהלות שולית מצדו של המשיב וכי הוא פועל על פי דפוסים התמכרותיים וממוקד בצרכיו העצמיים, תוך הערכה כי יתקשה לעמוד בלחצים אשר יופעלו כלפיו מצד גורמים שוליים בזמן מעצר בית. לצד זאת, שירות המבחן העריך כי המשיב לא יסכן את בני משפחתו באופן ישיר וכי מעצרו בפיקוח אלקטרוני יהווה גורם הרתעתי עבורו ויציב לו גבול חיצוני ברור. ברם, שירות המבחן סבור כי מדובר באפשרות שלא תסכון לאורך זמן ושב ומציין את גורמי הסיכון הטמונים בדפוסיו אישיותו של המשיב ובהתמכרויותו, בדפוסיו ההסתרה מול בני משפחתו וכן את אופי העבירות המיוחסות לו, הניתנות לביצוע גם ממקום מעצרו. מטעמים אלו, שירות המבחן אינו ממליץ על שחרור המשיב בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני.

תמצית טענות הצדדים

10. המבקשת טוענת כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. המבקשת מפנה לעובדות כתב האישום ומדגישה כי בשונה מיתרת המשיבים, המשיב הוא זה שעמד בראש מערך ייבוא הסם, הוא זה שמימן את כרטיסי הטיסה לבלדריות ואת הוצאות שהייתן בחו"ל, הוא זה שדאג לשינוע הסמים אל הבלדריות והוא זה

שדאג לאסוף מהן את המזוודות שבהן הוסתרו הסמים עם הגעתן ארצה. המבקשת סבורה כי חלקו של המשיב במערך ייבוא הסם, משמעותי מזה של יתרת המשיבים ויש בו כדי ללמד על מסוכנות שאינה ניתנת לאיין באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני. המבקשת מוסיפה כי חובותיו הכספיים של המשיב מהווים מניע ברור לביצוע העבירות המיוחסות לו ויש בהם כדי ללמד על חשש מובנה לכך שישוּב ויבצע עבירות נוספות. המבקשת טוענת כי ניתן לאבחן את עניינה של המשיבה 2 מעניינו של המשיב, שכן הוא מבוגר ממנה בכעשר שנים, תסקיר שירות המבחן בעניינו איננו חיובי והוא לא שיתף פעולה עם היחידה החוקרת. המבקשת הוסיפה וטענה, כי המשיב אינו צולח את השלב הראשון במבחן הדו-שלבי, הנדרש לשם העדפת תנאים שפגיעתם בחירות פחותה. הודגשה התרשמות שירות המבחן, לפיה המשיב מנהל קשרים שוליים, הוא בעל רקע התמכרותי משמעותי וחובות כבדים לגורמים מפוקפקים ומתקשה להכיר במשמעויות של בחירותיו השוליות. עוד הודגשה המלצת שירות המבחן בתסקירו מיום 8.2.17, לפיה לאורך זמן, גם מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, אין בו כדי להביא לצמצום גורמי הסיכון בעניינו. המבקשת סבורה כי לא ניתן לסטות מהמלצותיו השליליות של שירות המבחן, אלא בהינתן נימוקים כבדי משקל שאינם בנמצא במקרה הנדון.

11. המשיב טוען, מנגד, כי ראוי להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, בבית הוריו. המשיב הדגיש כי הוא שוהה במעצר במתקן כליאה מזה כששה חודשים וכי המפקחים שהוצעו מטעמו נמצאו על ידי שירות המבחן כמתאימים לתפקיד הפיקוח. המשיב סבור כי בכוחם של המפקחים המוצעים לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו ברמה הנדרשת. הובהר כי התרשמות שירות המבחן, לפיה המשיב יכול להתנהל מול המפקחים בהסתרה ובמניפולטיביות, אינה נכונה, שכן הוא לא התגורר בחיק משפחתו ולפיכך, נהיר כי אין כל אינדיקציה ממשית ליכולת הסתרה שכזו. המשיב הוסיף וטען, כי אין שוני מובהק בינו לבין המשיבה 2, אשר שימשה כמנהלת בפועל של מערך ייבוא הסמים ובית המשפט העדיף תנאים שפגיעתם בחירותה פחותה. הסנגור הוסיף והפנה להודעותיהן של הבלדריות, מהן עולה, לשיטתו, כי המשיב אינו אלא עושה דברה של המשיבה 2. לפיכך, סבור הסניגור כי עקרון השוויון מחייב נקיטה בגישה דומה כלפי המשיב. עוד נטען כי טענת המבקשת לפיה המשיב חייב כספים בסכומים גבוהים ביותר לגורמים שונים, לרבות לגורמים ב"שוק האפור", עומדת בסתירה לטענה כי הוא עמד בראש מערך הייבוא. מובהר כי ניהול מערך הייבוא מצריך סכומי כסף משמעותיים שממילא אינם ברשות המשיב. עוד טען הסנגור, כי עובדות כתב האישום מלמדות שהעבירות המיוחסות למשיב לא נעברו מביתו ומשכר, אין לחשוש כי יבצע עבירות דומות מביתו.

שני הצדדים תמכו טענותיהם באסמכתאות.

דין והכרעה

12. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובתסקירי שירות המבחן ולאחר שנתתי דעתי למכלול נסיבות העניין - הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. שוכנעתי כי בנסיבותיו של המקרה הנדון, לא מתקיימים הטעמים המיוחדים הנדרשים לשם העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני, שאף לא יסכון לאורך זמן.

13. אין צורך להרחיב אשר לחומרה היתרה הנלווית לעבירות המיוחסות למשיב, המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית ונמנות בין העבירות שהמחוקק הורה מפורשות כי ראוי לעצור בגינן. זאת, בהתאם להוראת סעיף 21(א)(1)(ג)(3) ו- 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") (ר' אף בש"פ 1648/11 **אביטן נ' מדינת ישראל** (7.3.11); בש"פ 7083/08

מדינת ישראל נ' אלימלך (14.8.08).

14.אכן, גם במקרים החמורים ביותר, מוטלת על בית-המשפט החובה לבחון את נסיבות המעשה והעושה ואת האפשרות לקביעת תנאים שפגיעתם בחירות הנאשם פחותה (ר' סעיף 21 (ב)(1) לחוק המעצרים; בש"פ 4185/03 **אביטן נ' מדינת ישראל** (14.5.03); בש"פ 6909/05 **סטופל נ' מדינת ישראל** (3.8.00)). אולם, העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות כגון דא, מחייבת קיומם של טעמים מיוחדים.

15.על עבירות סמים חלה הוראת סעיף 22(ב) לחוק המעצרים, לפיה אין להיזקק למעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות מסוג זה, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו. טעמים מיוחדים אלו, הוכרו כנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה, לדרך שבה נעברה, לעוצמת ראיות נמוכה, או לנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, כגון גיל צעיר, עבר נקי, תסקיר חיובי, משך המעצר, מצוקה מיוחדת וצרכי שיקום מיוחדים (ר' בש"פ 5399/16 **מדינת ישראל נ' ג'רבי** (8.7.2016)); בש"פ 1997/12 **גמל נ' מדינת ישראל** (14.3.2012); בש"פ 1084/12 **בדרה נ' מדינת ישראל** (9.2.2012); בש"פ 726/16 **אלחייק נ' מדינת ישראל** (23.2.2016); בש"פ 2472/16 **זיתוני נ' מדינת ישראל** (3.4.16)).

16.במקרה הנדון, שני תסקירי שירות המבחן בעניינו של המשיב, אינם ממליצים על העדפת תנאים שפגיעתם בחירותו פחותה. שירות המבחן מצביע על גורמים מגבירי סיכון במצבו של המשיב, כהתמכרותו לסמים ולהימורים, קשריו השוליים, נטייתו להתמקד בצרכיו המידיים ולבחור בפתרונות שוליים ותועלתניים במצבי דחק, יכולתו להסתיר את מצבו מבני משפחתו והחשש כי יתקשה לעמוד בלחצים שיופעלו כלפיו מצד גורמים שוליים שלהם הוא חייב כספים. בנסיבות כגון דא, נדרשים נימוקים מיוחדים וכבדי משקל על מנת שבית המשפט יסטה מהמלצות שירות המבחן ולא התרשמתי כי יש כאלה בנמצא. המדובר בהבעת עמדה שלילית המלמדת במפורש כי לנוכח מכלול הנתונים, לא ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב במידה הנדרשת, ככל שיועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני (ר' בש"פ 1246/13 **מדינת ישראל נ' ברקאט** (15.2.13); בש"פ 3201/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.5.2010); בש"פ 3386/07 **מדינת ישראל נ' אשד** (18.4.07); בש"פ 3286/07 **מדינת ישראל נ' עמר** (16.04.07)).

שוכנעתי כי עניינו של המשיב אינו נמנה עם אותם מקרים מיוחדים וחריגים, המצדיקים חלופת מעצר בעבירות סמים בהיקף המיוחס לו. המשיב אינו עומד בתנאים הנדרשים להעדפת מעצרו בפיקוח אלקטרוני. לא הונח לפניי טעם מיוחד, או נימוק כבד משקל, שיש בו כדי להטות את הכף לטובת העדפת מעצר בפיקוח אלקטרוני, תוך סטייה מהמלצותיו השליליות של שירות המבחן.

17.אשר לנסיבות המעשה, כתב האיטום מתאר כי המשיב תיאר את מסירתן ואיסופן של המזוודות שבהן הוסלקו הסמים, בחלק מהמקרים אסף ומסר את המזוודות בעצמו. כן סיפק המשיב לבלדריות את אמצעי שינוע הסמים ואת הכספים ששולמו להן בתמורה לפועלן. בנסיבות אלו, נחזה כי המשיב נטוע עמוק בעולם הסמים. אין המדובר בעבירות קלות ובכמויות מזעריות, כי אם במערך יבוא מתוחכם, מתוכנן וממומן, שמטרתו לשנע ארצה כמויות סמים בלתי מבוטלות.

18.אשר לנסיבות העושה, התרשמתי כי המשיב אינו תואם את המאפיינים של נאשמים שראוי לעצורם בפיקוח אלקטרוני וכנזכר, אין לפניי טעם מיוחד המצדיק הוראה שכזו, תוך סטייה מהמלצות שירות המבחן. המשיב אינו כה צעיר בגילו, הוא לא נעדר עבר פלילי ומתסקירי שירות המבחן, עולה כי הוא אינו סובל ממצוקה מיוחדת.

אין המדובר בעוצמת ראיות נמוכה, או בנסיבות מקלות הקשורות בדרך שבה נעברו העבירות. אין עסקינן גם בצרכי שיקום מיוחדים.

19. יתרה מכך, למשיב עבר פלילי הכולל הרשעה בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית, באופן המלמד כי העבירות המיוחסות לו כעת מבטאות עליית מדרגה בחומרת מצבו ובבחירותיו השוליות. שירות המבחן הוסיף וציין כי המשיב התמכר לסמים בהיותו בן 16, בעוד שמספר ניסיונות גמילה שערך מאז, לא צלחו. שירות המבחן סבור שמעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני לא יסכון לאורך זמן וגורמי הסיכון במצבו, כפי שהוזכרו לעיל - מציבים קושי ממשי באפשרות להורות על העדפת אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה.

20. בנוסף, לאור עברו הפלילי של המשיב, עליית המדרגה שבבחירותיו השוליות, מכלול מאפייני אישיותו וגורמי הסיכון הנובעים מהם, שוכנעתי כי קיים קושי ממשי לייחס לו את האמון המתבקש לצורך העדפת תנאים שפגיעתם בחירותו פחותה וסבורני, אפוא, כי המשיב אינו צולח גם את השלב הראשון שבמבחן הדו-שלבי אליו הפנתה המבקשת.

21. אינני מקבל את טענת המשיב, לפיה שהייתו במעצר במשך ששה חודשים, עולה כדי טעם מיוחד או כדי נימוק כבד משקל, המצדיק העדפת מעצרו בפיקוח אלקטרוני. במיוחד כך, בהינתן ששירות המבחן אינו מצוין בתסקיריו כי תקופת מעצרו של המשיב הביאה למיתון גורמי הסיכון במצבו.

22. אינני סבור כי ניתן לגזור גזירה שווה לעניינו של המשיב ממעצרה בפיקוח אלקטרוני של המשיבה 2. המשיבה 2 צעירה וללא עבר פלילי, היא שיתפה פעולה עם חוקריה וחשפה מעורבים נוספים בפרשה, שירות המבחן המליץ על שחרורה וקיים אופק שיקומי ברור בעניינה. בנסיבות אלו, עולה שוני מהותי בהשוואת עניינה של המשיבה 2 לעניינו של המשיב ולכן, נקיטת עמדה שונה בעניינו, אינה חוטאת לעקרון השוויון שבין הנאשמים במשפט הפלילי (ר' בש"פ 5443/03 **לובאני נ' מדינת ישראל** (26.6.2003); בש"פ 9089/03 **רדא נ' מדינת ישראל** (29.10.2003); בש"פ 345/89 **מסיקה נ' מדינת ישראל** (23.6.89)).

23. אשר לטענות המשיב לפיהן הוא שימש כעושה דברו של אדם אחר, כ"קוף" המבצע פעולות ולא כמי שעמד בראש מערך הייבוא, כמיוחס לו, אין בידי לקבל טענות אלו, בשלב זה. בהינתן הסכמת המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, דינן של טענות אלו, ככל טענות ההגנה, להתברר בהליך העיקרי (ר' בש"פ 5324/15 **לוז נ' מדינת ישראל** (16.8.2015)). למעלה מכך, גם אם הייתי הולך כברת דרך לקראת המשיב ומקבל את טענותיו בהקשר זה, אינני סבור כי היה בכך כדי לגרוע ממידת המסוכנות הנשקפת ממנו, לנוכח חומרת המעשים הלכאוריים ונסיבות העושה בעניינו.

24. מכל המקובץ, אין בידי להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ואני מורה על מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו.

ניתנה היום, יא' אדר תשע"ז, 09 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

חתימה